

De Verzetsgroep Corsica en de Vuurpijlaffaire

Een sociaal genealogisch onderzoek naar het verzet in Soerabaja, 1942–1944

Inzending voor Familie Historicus 2026 van het CBG
Copyright Peter van den Broek, Putignano (BA) april 2026

Hoofdstukindeling

1. Inleiding en onderzoeksafbakening	3
2. Methodologie (met genummerde paragrafen 2.1–2.3 en subparagrafen	3
3. Het vergeten verzet: de Vuurpijlaffaire	6
4. Van genealogie naar data-analyse	7
5. Overlijdensakten en familierelaties	8
6. De Opsporingsdienst Overledenen (ODO)	9
7. Verwerking van gegevens en analyse van relaties	11
8. Strategische inlichtingen en de Vuurpijlaffaire	15
9. Het verloop van de arrestaties en executies (1943–1944)	17
10. De web site van de Oorlogsgravenstichting	18
11. De centrale data base	21
12. Bronnen	23
13. Lijst van Verzetsstrijders behorend bij de Vuurpijlaffaire	24

1. Inleiding en onderzoeksafbakening

Dit onderzoek richt zich op het verzet tijdens de Japanse bezetting in Nederlands-Indië, specifiek op de Verzetsgroep Corsica in Soerabaja (Oost-Java).

De Verzetsgroep Corsica stond onder leiding van assistent-resident Halie en was actief in de havenstad Soerabaja in de periode tussen de capitulatie van het KNIL op 8 en 9 maart 1942 en de executie van haar voormannen en leden in december 1944.

De Verzetsgroep Corsica is een van de weinige verzetsgroepen in Nederlands-Indië die er gedurende twee jaar in slaagde de Japanse bezetters concreet schade toe te brengen. Zij is vermoedelijk de enige verzetsgroep op Java — zo niet in geheel Nederlands-Indië — die daadwerkelijk samenwerkte met de Geallieerden in Australië en die waardevolle militaire inlichtingen verzamelde over Japanse vlootbewegingen en installaties in Soerabaja. Op basis van deze inlichtingen werden strategische militaire doelen in Soerabaja met succes gebombardeerd.

Prof. dr. L. de Jong van het NIOD en de historicus B. Immerzeel (www.javapost.nl) beweren dat er sprake was van “vermeend verzet”. Zij stellen dat de Japanners verdachte personen arresteerden en door marteling afgedwongen “bekentenissen” verkregen, op grond waarvan meer dan honderd personen in Soerabaja werden veroordeeld tot de doodstraf en geëxecuteerd door onthoofding. Een onbekend aantal verdachten ontving langdurige gevangenisstraffen en stierf aan de gevolgen van de mishandeling in gevangenissen en interneringskampen. Zij werden door de Japanse bezetters als “politieke gevangenen” beschouwd. Deze gebeurtenissen staan bekend als de “Vuurpijlaffaire”.

2. Methodologie: Sociaal-genealogisch onderzoek

2.1 Definitie en verantwoording

Dit onderzoek is geen genealogisch of stamboomonderzoek in de traditionele zin van het woord. Het richt zich op de relaties tussen de verzetslieden van de Corsicagroep, hun familieverbanden en hun werkring bij verschillende bedrijven in Soerabaja. In dit verband kan worden gesproken van sociaal-genealogisch onderzoek. Een groot deel van de verzetsstrijders was van Zuid-Molukse of Ambonese afkomst. Dit gegeven kan mede verklaren waarom de groep Corsica zo lang in het geheim kon opereren.

Sociaal-genealogisch onderzoek omvat het systematisch verzamelen, analyseren en interpreteren van gegevens over personen en hun onderlinge verwantschapsrelaties, met als doel het reconstrueren van familielijnen en sociale netwerken. In dit onderzoek wordt gebruikgemaakt van primaire bronnen zoals overlijdensakten, koloniale administratie, militaire dossiers en persoonsarchieven. In bredere zin omvat het ook het in kaart brengen van sociale verbanden tussen personen.

2.2 Waarom sociaal-genealogisch onderzoek bij een weinig gedocumenteerde verzetsgroep?

2.2.1 Verzetsgroepen lieten weinig directe sporen na

Verzetslieden opereerden in het geheim, in een vijandige omgeving waarin niet alleen de Japanners, maar ook de inheemse, Indonesische bevolking vijandig stond tegenover Nederlanders en hun sympathisanten, waaronder Molukkers (Ambonezen, toen genoemd). Zij vermeden schriftelijke verslaglegging. Daardoor ontbreken de gebruikelijke historische primaire bronnen. Sociaal-genealogisch onderzoek biedt een alternatieve ingang: via persoonsgegevens en relaties die reeds vóór de bezetting werden geregistreerd, kan alsnog een netwerk worden gereconstrueerd.

2.2.2 Vertrouwensrelaties als ruggengraat van het verzet

Een verzetsgroep kon alleen functioneren zolang haar leden elkaar blindelings konden vertrouwen — verraad betekende de dood. Dat vertrouwen was zelden willekeurig, maar was doorgaans geworteld in bestaande familie- of gemeenschapsbanden.

Voor personen van Molukse of Ambonese afkomst vormden met name de Gandong — de band tussen gemeenschappen met dezelfde voorouderlijke oorsprong, die wederzijdse hulp en loyaliteit verplicht — en de protestantse kerkgemeenschap de basis van dat vertrouwen. Een groot deel van de Ambonese bevolking was aangesloten bij de Protestantse Kerk in Nederlandsch-Indië (PKNII), die de sociale cohesie aanzienlijk versterkte. Deze structuren waren voor buitenstaanders, en dus ook voor de Japanse bezetter, moeilijk te doorzien, wat de Verzetsgroep Corsica extra bescherming bood.

2.2.3 Etnische en culturele gemeenschappen als verklarende factor

Voor de Molukse/Ambonese gemeenschappen kenden hechte interne structuren, gebaseerd op familieverbanden, dorpsgemeenschappen en kerkelijke netwerken. Genealogisch onderzoek kan aantonen in hoeverre de Corsicagroep langs deze lijnen was georganiseerd en kan daarmee verklaren waarom zij langer standhield dan vergelijkbare verzetsgroepen. In het begin van de Japanse bezettingstijd was de levensduur van verzetsgroepen op Java doorgaans minder dan een jaar — zoals bij de groep Trouerbach uit Malang of de groep van kapitein Meelhuyzen. Deze groep had dezelfde naam als de Verzetsgroep van Nanne Halie. De laatste kan beschouwd worden als de voortzetting van die van kapitein Meelhuyzen, die eind 1942 zelfmoord pleegde.

2.2.4 Beroepsnetwerken als rekruteringsbasis

De werkring bij overheidsdiensten en particuliere bedrijven vormde een logische basis voor rekrutering. Relevant in dit verband zijn het Marine Etablissement Soerabaja (M.E.S.), de grote marinebasis en scheepswerf van de Koninklijke Marine in Soerabaja, de Droogdok Maatschappij Soerabaja (D.M.S.), een particuliere scheepswerf voor commerciële reparaties, en de machinefabriek Braat. Wie dagelijks samenwerkten, kende elkaars betrouwbaarheid — en dat was een onmisbare voorwaarde voor rekrutering.

2.2.5 Verificatie van bestaande claims

Prof. dr. L. de Jong en de historicus drs. B. Immerzeel stellen dat er sprake was van “vermeend verzet”. Als uit de reconstructie van relaties blijkt dat de veroordeelden deel uitmaakten van een onderling verbonden netwerk, versterkt dat de historische realiteit van de Verzetsgroep Corsica als zodanig — en weerlegt het de these van louter “Vermeend verzet”.

2.2.6 Koloniale archieven als rijke bron

De Nederlandse koloniale administratie legde bevolkingsgegevens, personeelsdossiers en militaire archieven nauwkeurig vast. Deze bronnen — waaronder het belangrijke archief van de Opsporingsdienst Overledenen (ODO), een afdeling van het Departement van Justitie — zijn gedeeltelijk bewaard gebleven en vormen een solide basis voor onderzoek.

Archieven van het Japanse bezettingsleger in Nederlands-Indië werden vlak voor de Japanse capitulatie op 15 augustus 1945 vernietigd. Het enige relevante dossier dat bewaard is gebleven over het Nederlands-Indisch verzet zijn de zogenaamde “Hollandia Papers”.

2.3 Conclusie methodologie

Sociaal-genealogisch onderzoek is bij de bestudering van de Verzetsgroep Corsica geen doel op zich, maar een methodiek om onzichtbare sociale structuren zichtbaar te maken. Juist omdat historische primaire bronnen veelal ontbreken, biedt de reconstructie van familie-, beroeps- en gemeenschapsrelaties een verantwoorde weg om te begrijpen hoe de groep werd gevormd, hoe nieuwe leden werden gerekruteerd en waarom deze verzetsgroep zo lang kon functioneren.

3. Het vergeten verzet: de Vuurpijlaffaire

In 2022 organiseerde het Museum Sophiahof in Den Haag, tijdens de Maand van de Geschiedenis, een talkshow over het niet-erkende verzet in Soerabaja, gebaseerd op een door de auteur ingezonden onderwerp. Centraal hierbij stond de zogenaamde Vuurpijlaffaire (<https://www.museumsophiahof.nl/agenda/vergeten-verzet-de-vuurpijlaffaire>).

Uit de talkshow bleek dat dit verzet vanuit diverse perspectieven bestudeerd kan worden. De focus lag op de leden van de Verzetsgroep Corsica in Soerabaja.

Een cruciaal aspect van dit onderzoek is de veranderde methodiek van gegevensverzameling en -verwerking.

4. Van genealogie naar data-analyse

Genealogisch onderzoek is primair gericht op het reconstrueren van verwantschapsbanden en minder op sociologische relaties. Op basis van primaire bronnen — zoals geboorte-, huwelijks- en overlijdensakten, volkstellingen, kerkregisters en persoonsdossiers — wordt de persoon en diens relaties als vertrekpunt genomen. Bij dit onderzoek worden deze gegevens beschouwd als data: gestructureerde feiten en cijfers.

Dit proces verloopt via twee fasen:

4.1 Tekstanalyse

Tekstanalyse is het systematisch bestuderen en interpreteren van geschreven bronnen, met als doel patronen, verbanden of intenties te achterhalen. Gebruikte bronnen zijn onder meer:

- Gegevens van de Oorlogsgravenstichting (OGS).
- Krantenartikelen via Delpher.nl.
- Officiële documenten uit persoonsdossiers van het Nationaal Archief (NA).
- Documenten bij het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie (NIOD).
- Overlijdensaktes bij de Mormonenkerk, Church of the Latter-Day-Saints

Dit is primair een kwalitatieve methode, gericht op begrip en duiding. De volgende stap is om deze informatie om te zetten naar gestructureerde gegevens, dat wil zeggen data.

4.2 Databeheer en kwantitatieve analyse

In deze fase worden de verzamelde gegevens beschouwd als structureerbare feiten die digitaal of handmatig worden verwerkt in een database, zoals Microsoft Excel. Dit is een kwantitatieve methode. Gegevens uit diverse bronnen (OGS, Nationaal Archief, delpher.nl, Mormonenkerk en NIOD) worden gestandaardiseerd, gecategoriseerd, waar mogelijk gedigitaliseerd en handmatig opgeslagen in de database. Het digitaliseren van documenten en het bewaren ervan op een computer maakt deze bronnen met digitale hulpmiddelen doorzoekbaar.

Het doel hiervan is niet direct de interpretatie, maar de ordening en ontsluiting van informatie. Voor het onderzoek naar de Corsicagroep betekende dit het aanleggen van een overzicht met:

- Namen, geboortedata, geboorteplaats en landsaard.
- Afkomst en werkgevers.
- Familierelaties en gebeurtenissen tijdens de Japanse bezetting.

5. Overlijdensakten en familierelaties

5.1 Doorbraak via de Burgerlijke Stand te Batavia/Jakarta

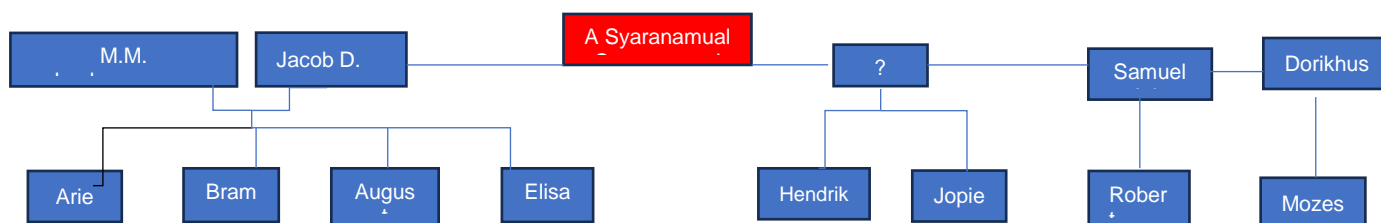
Een doorbraak in het onderzoek werd bereikt toen op basis van originele overlijdensakten ook de meisjesnaam van de echtgenote en de namen van de ouders van de overledenen konden worden vastgesteld. Hierdoor werd duidelijk hoe de familierelaties precies lagen. Op deze manier werden de verbanden zichtbaar tussen namen die minstens tweemaal op de lijst voorkwamen. Onder hen bevonden zich broers, vaders en zonen, maar ook neven.

5.2 De Syaranamual Tragedie

Op 22 september 1949 publiceerde *De Nieuwe Courant* een artikel met de kop: “**De Japanse bezetting kostte een vader acht zoons**”. Nader onderzoek van de overlijdensaktes bij de Burgerlijke Stand, documenten uit het NIOD Indische Collectie en de persoonsdossiers in het Nationaal Archief heeft echter het volgende uitgewezen:

- **Jacob D. Syaranamual** was getrouwd met **M.M. Lauhanapessy**. Vier van hun zonen werden ter dood veroordeeld en geëxecuteerd: **Arie, Bram, August en Elisa**.
- Van **Samuel Syaranamual** werd zijn zoon **Robert** ter dood veroordeeld en geëxecuteerd.
- Van **Dorikhus Syaranamual** werd zijn zoon **Mozes** ter dood veroordeeld en geëxecuteerd.
- De broers **Hendrik en Jopie Syaranamual** werden eveneens ter dood veroordeeld en geëxecuteerd.

Alle zonen hebben A.Syaranamual als oom . De conclusie ligt voor de hand dat hun vaders broers zijn.

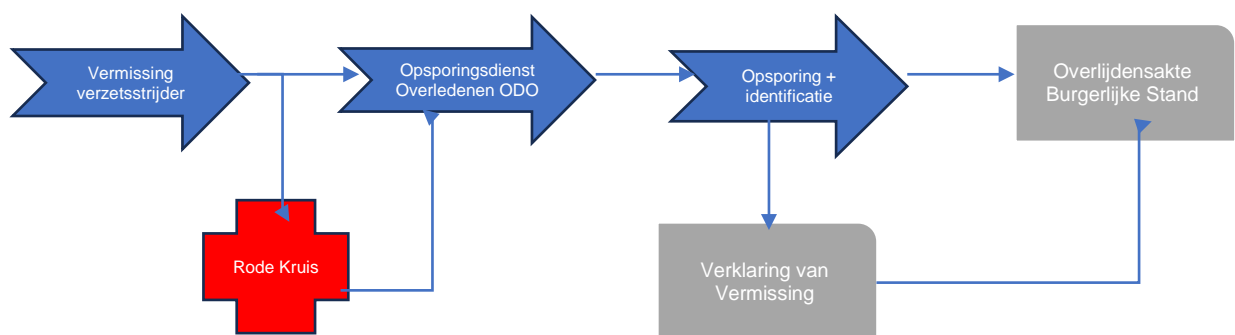
6. De Opsporingsdienst Overledenen (ODO)

6.1 Taak en werkwijze

Verzetshelden die tot de doodstraf waren veroordeeld, werden na de voltrekking van het vonnis heimelijk door de Japanners in vrachtwagens geladen en naar een onbekende bestemming vervoerd. Na de Japanse capitulatie op 15 augustus 1945 tastten hun nabestaanden volledig in het ongewisse over wat er met hun dierbaren was gebeurd.

Zij meldten de vermissing bij het Rode Kruis, dat deze gegevens doorsluisde naar de Opsporingsdienst Overledenen (ODO), of deden aangifte bij de politie, die de gegevens eveneens aan de ODO doorgaf.

Schema procedure Opsporingsdienst Overledenen ODO

De Opsporingsdienst Overledenen was een overheidsinstelling, onderdeel van het Departement van Justitie in Nederlands-Indië, die actief was van 5 december 1945 tot december 1949. De ODO had een tweeledige taak:

1. Het opsporen van slachtoffers van de Japanse bezetting in Nederlands-Indië en, in samenwerking met de Legergravendienst, het zorgdragen voor hun herbegraven.
2. Het reconstrueren van de burgerlijke standen in Indonesië op basis van opgespoorde gegevens over overledenen die vanwege de oorlogsomstandigheden niet op de wettelijk voorgeschreven wijze in de registers van de burgerlijke stand waren ingeschreven.

6.2 Inschrijving in het overlijdensregister

Wanneer de ODO over voldoende gegevens beschikte, kon de overlijdensakte van de betrokkene worden ingeschreven in de registers van de Burgerlijke Stand te Batavia/Jakarta. Het kon echter voorkomen dat de ODO juridisch gezien over onvoldoende bewijsmateriaal beschikte om een overlijdensakte op te maken. Dit had verstrekkinge juridische gevolgen voor de nabestaanden. Zonder overlijdensakte was iemand juridisch niet overleden. De consequenties waren ernstig:

- De echtgenote en haar kinderen konden geen weduwen- of wezenpensioen aanvragen bij een pensioenfonds.
- Bij gebrek aan een overlijdensakte kon een notaris een erfenis niet afwickelen.
- Indien de weduwe wilde hertrouwen, was dit juridisch onmogelijk zolang haar man niet officieel dood was verklaard.

6.3 De Verklaring van Vermissing (VvV)

Wanneer een overlijdensakte niet kon worden opgemaakt, kon de ODO bij voldoende bewijs een Verklaring van Vermissing (VvV) opstellen. Met deze verklaring kon de weduwe een aanvraag indienen voor een weduwen- en wezenpensioen of andere regelingen treffen, zoals het afwickelen van erfenissen. Na verloop van tijd konden nabestaanden een verzoek indienen bij de Landsrechter in Batavia om de Verklaring van Vermissing om te laten zetten in een officiële Akte van Overlijden.

6.4 Opheffing van de ODO en de gevolgen

Kort voor de soevereiniteitsoverdracht op 27 december 1949 werd de ODO opgeheven, waardoor het onderzoek naar vermiste personen — in dit geval verzetsstrijders — feitelijk tot stilstand kwam. Na de soevereiniteitsoverdracht zette de Landsrechter in Batavia alsnog Verklaringen van Vermissing om in Akten van Overlijden en liet deze registreren in de registers van de Burgerlijke Stand.

Desondanks blijft er een grote groep slachtoffers van de Vuurpijlaffaire voor wie nooit een overlijdensakte is opgemaakt. Zij zijn officieel nooit dood verklaard — een juridische lacune die tot op de dag van vandaag voortduurt.

7. Verwerking van gegevens en analyse van relaties

7.1 Opbouw van de centrale database

De verzamelde gegevens werden systematisch verwerkt in een database in Microsoft Excel. Na elk bezoek aan het Nationaal Archief, het NIOD en het Family History Center van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (de Mormonen kerk) werden nieuwe documenten geanalyseerd en toegevoegd aan een namenlijst. Deze gegevens werden vervolgens via een Look-up functie geïmporteerd in de centrale database.

7.2 Aanvullende relaties op basis van andere bronnen

Naast de gegevens uit de overlijdensakten van de Burgerlijke Stand konden op basis van drie aanvullende bronnen verdere verbanden worden gelegd:

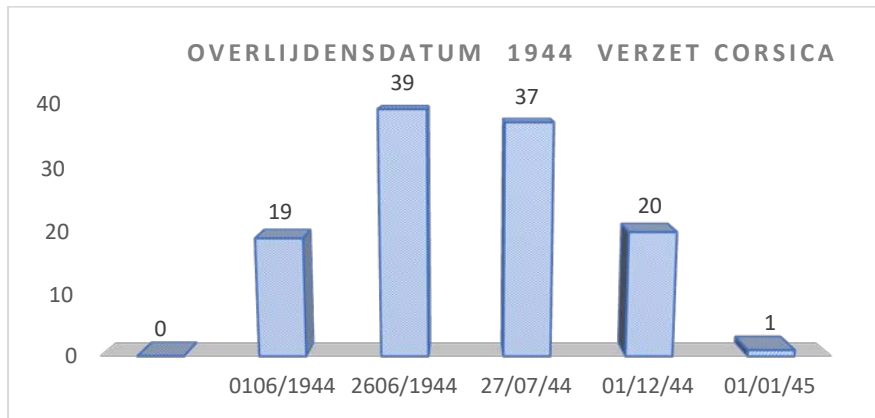
- De Oorlogsgravenstichting verschaft gegevens over de begraafplaats, het grafnummer, de geboortedatum en de officiële overlijdensdatum van slachtoffers, maar ook over welke verzetslieden in welk verzamelgraf zijn begraven.

In december 1943 werd een voorman van de verzetsgroep in Bandoeng door de Japanners gearresteerd. Hij was verraden door zijn nicht en droeg op het moment van zijn arrestatie een lijst met namen van verzetsstrijders bij zich. De Japanners wachtten vervolgens het juiste moment af: vroeg in de morgen op tweede kerstdag werden tientallen mannen en oudere jongens opgepakt en naar de gevangenis gebracht.

In de daaropvolgende maanden werden ook andere voormannen, evenals de leider van de verzetsgroep, Nanne Halie, gearresteerd. Ondanks het feit dat de verzetsgroep nu zonder leiding zat, werd het werk door anderen overgenomen.

Op 17 mei voerden geallieerde vliegtuigen, opgestegen vanaf vliegdekschepen, overdag bombardementen uit op Soerabaja. Voorafgaand aan deze aanvallen zorgden verzetsstrijders ervoor dat het Japanse luchtafweergeschut werd gesaboteerd en dat Japanse jachtvliegtuigen niet konden opstijgen. Daarnaast werden de geallieerde piloten door middel van reflecterende spiegelstukjes naar hun doelen geleid.

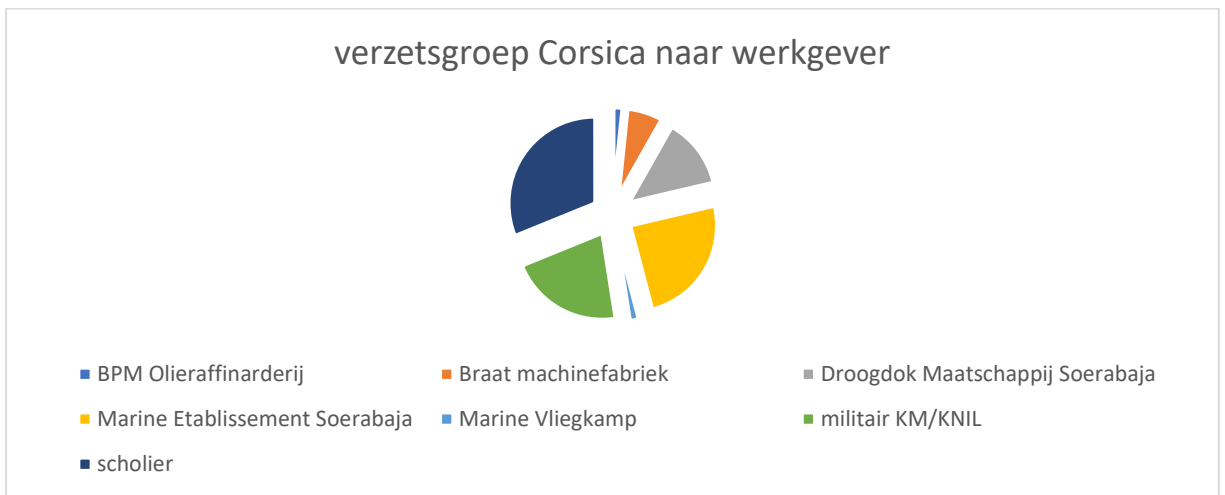
Na dit bombardement arresteerden de Japanners opnieuw mannen en oudere jongens. Zij werden allen na een kort proces ter dood veroordeeld en geëxecuteerd door onthoofding. Nadien stokten de bombardementen. De Japanners waren erin geslaagd de verzetsgroep Corsica te liquideren

- De overlijdensakten van de Burgerlijke Stand te Batavia/Jakarta bevatten, naast de persoonsgegevens van de overledene, de meisjesnaam van de echtgenote en de namen van de ouders. Op basis hiervan konden familierelaties worden gereconstrueerd die uit andere bronnen niet bleken, zoals neven, broers, vaders en zonen die allen tot de Verzetsgroep Corsica behoorden.

In de bijlage is een lijst van de 123 leden van de Verzetsgroep Corsica, die in 1944 ter dood werden veroordeeld en geëxecuteerd. Bij een aantal verzetsleden staat bij hun voornaam ook de familierelatie met degen die dezelfde naam hebben

- De archieven van het Nationaal Archief en het NIOD bevatten persoonsdossiers die het mogelijk maakten beroepsmatige relaties te reconstrueren:
- De verzetsleden in Soerabaja bevonden zich op cruciale posities om zonder veel argwaan militaire gegevens te verzamelen. Door hun werk op strategische locaties konden zij vitale informatie doorspelen aan de geallieerde inlichtingendiensten in Australië
-
-

BPM Olieraffinaderij	1	2%
Braat machinefabriek	4	7%
Droogdok Maatschappij Soerabaja	8	13%
Marine Etablissement Soerabaja	15	25%
Marine Vliegkamp	1	2%
militair KM/KNIL	13	21%
scholier	19	31%
	61	100%

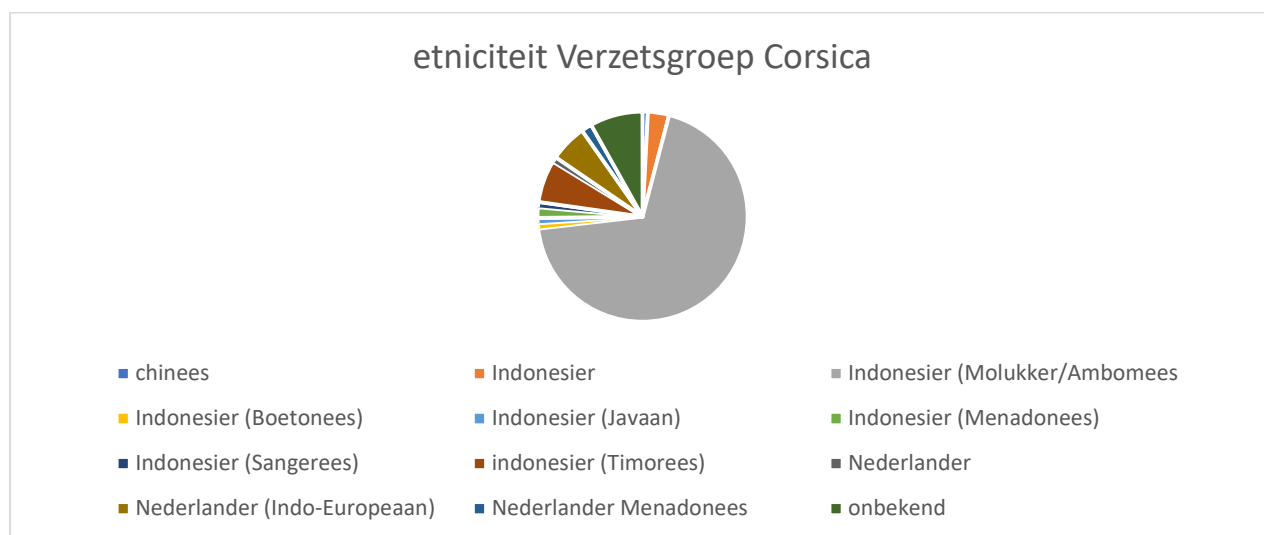
- Marine Etablissement Soerabaja (M.E.S.): Op deze Japanse marinebasis en scheepswerf observeerden verzetslieden de bewegingen van Japanse oorlogs- en vrachtschepen. Deze informatie stelde geallieerde onderzeeboten in staat Japanse konvoeien gericht te onderscheppen. Daarnaast werden inlichtingen verzameld over de militaire inrichtingen op de marinebasis, waaronder de Japanse onderzeebotdienst.
- Droogdok Maatschappij Soerabaja (D.M.S.): Hier werden inlichtingen verzameld over reparaties aan Japanse oorlogs- en vrachtschepen.
- Machinefabriek Braat: Deze fabriek bouwde in het geheim motoren van grote Amerikaanse auto's in snelle prauwen. Deze lichte vaartuigen waren essentieel voor de Japanse logistiek en de bevoorrading van garnizoenen in de gehele Indische archipel.
- BPM (Shell) Olieraffinaderij Wonokromo: Een van de weinige installaties die hoogwaardige kerosine of vliegtuigbenzine produceerde voor de Japanse luchtmacht.
- Deze dossiers boden tevens inzicht in de sociale positie en juridische status van de betrokken personen.

7.3 Landsaard en juridische status

De Nederlands-Indische samenleving was juridisch onderverdeeld in drie categorieën: Europeanen, Inlanders (Indonesiërs) en Vreemde Oosterlingen (veelal Chinezen). Daarnaast bestond er in de praktijk een omvangrijke groep van Indo-Europeanen: personen geboren uit een Europese — vaak Nederlandse — vader en een inlandse moeder. Indien zij door hun vader waren erkend, werden zij juridisch ingedeeld in de categorie Europeanen. Werden zij niet door hun natuurlijke vader erkend, dan behoorden zij juridisch tot de categorie Inlanders, met alle nadelige gevolgen van dien.

Inlanders konden echter op grond van een aantal criteria worden gelijkgesteld aan Europeanen, te weten: het christelijk geloof, het genoten hebben van een Europese opleiding en het spreken van de Nederlandse taal. Door deze gelijkstelling verkregen zij aanzienlijke voordelen: recht op pensioen, toegang tot Europese scholen voor hun kinderen — waar het onderwijs van hogere kwaliteit was — en voorrang bij dienst in het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL) of andere overheidsinstellingen.

Het zal dan ook niet verbazen dat veel Indonesiërs, Molukkers, Timorezen en Menadonezen zich lieten dopen en zo toegang kregen tot het KNIL of andere overheidsfuncties. Voor de Verzetsgroep Corsica is dit van bijzonder belang: het verklaart mede waarom een groot deel van haar leden werkzaam was bij overheidsinstellingen zoals het Marine Etablissement Soerabaja (M.E.S.) en de Droogdok Maatschappij Soerabaja (D.M.S.), en waarom juist deze werkomgeving als basis diende voor rekrutering en onderling vertrouwen.

chinees	1	1%
Indonesier	4	3%
Indonesier (Molukker/Ambomees)	85	69%
Indonesier (Boetonees)	1	1%
Indonesier (Javaan)	1	1%
Indonesier (Menadonees)	2	2%
Indonesier (Sangerees)	1	1%
indonesier (Timorees)	8	7%
Nederlander	1	1%
Nederlander (Indo-Europeaan)	7	6%
Nederlander Menadonees	2	2%
onbekend	10	8%

8. Strategische inlichtingen en de Vuurpijlaffaire

8.1 de Vuurpijlaffaire en Operatie Transom

Op basis van deze inlichtingen besloten de Geallieerden o.l.v. gen. Douglas MacArthur in Australië tot gerichte bombardementen.

- Nachtelijke aanvallen (1943): Tijdens twee zware bombardementen door vliegtuigen vanuit Australië schoten verzetsleden vuurpijlen af om de bommenwerpers naar hun doelen te leiden. Deze actie staat sindsdien bekend als de “Vuurpijlaffaire”.
- Operatie Transom (mei 1944): Tijdens deze gezamenlijke operatie van de Britse HMS Illustrious en de Amerikaanse USS Saratoga bombardeerden geallieerde vliegtuigen overdag doelen waaronder de Braat-fabriek bekend als de “Braataffaire”.

8.2 Tactische sabotage

Het verzet beperkte zich niet tot informatievoorziening. Voordat de geallieerde aanvallen plaatsvonden, zorgden verzetsstrijders ervoor dat het Japanse luchtafweergeschut werd gesaboteerd en dat Japanse jachtvliegtuigen niet konden opstijgen van het vliegveld. Daarnaast werden geallieerde vliegtuigen overdag door middel van reflecterende spiegelstukjes naar hun doelen geleid.

8.3 Weerlegging van de these van “vermeend verzet”

Deze feiten vormen de concrete bewijslast tegen de stelling van L. de Jong en B. Immerzeel over het “Vermeend Verzet”:

- 1 De Verzetsgroep was een hecht georganiseerde Verzetsgroep, waarbij familieverbanden en groepsgevoel een doorslaggevende rol speelde. De groep voerde daden van Verzet uit van 1942 tot aan het eind van 1944
- 2 Coördinatie: De samenwerking met Australië en vliegkampschepen bewijst een directe lijn tussen de Verzetsgroep Corsica in Soerabaja en de geallieerde legertop.
- 3 Organisatiegraad: Het manipuleren van luchtafweer en het leiden van bommenwerpers vereist hoogwaardige organisatie en nauwkeurige afstemming met de geallieerden. Dit is onverenigbaar met de these van losse, onder dwang afgedwongen bekentenissen.
- 4 Impact: Het succes van de bombardementen vormt het tastbare bewijs van het militaire belang van de verstrekte inlichtingen.

9. De Verzetsgroep Corsica — het verloop van de arrestaties en executies (1943–1944)

De Japanners leden bij elk bombardement gezichtsverlies. De aanvallen, die begonnen in juni 1943, waren bijzonder effectief doordat leden van de Verzetsgroep Corsica 's nachts vuurpijlen afschoten om strategische doelen — waaronder het marine complex in de haven van Soerabaja — te markeren voor geallieerde bommenwerpers die vanuit Australië opereerden. De groep bestond uit o.a. Indo-Europese en Ambonese verzetsstrijders. Naast het begeleiden van luchtaanvallen verzamelden zij inlichtingen over de Japanse strijdkrachten en stuurden deze door naar Australië. De Japanners zetten spionnen in om de daders op te sporen, maar zonder succes.

Totdat eind november 1943 een voorman van de Verzetsgroep Corsica kon worden gearresteerd. Hij had ongelukkigerwijze een lijst met namen van verzetsstrijders bij zich en werd door zijn nicht verraden op het moment dat hij naar Bandoeng afreisde. De Japanners wachtten rustig af en sloegen op de ochtend van tweede kerstdag genadeloos toe — een moment waarop iedereen thuis was en niemand een aanslag verwachtte. Honderden jongens en mannen werden gearresteerd en tijdens de verhoren beestachtig gemarteld in de beruchte Werfstraatgevangenis.

Eind februari 1944 werd ook de leider van de Verzetsgroep Corsica, de Europeaan assistent-resident Halie, gearresteerd. Hij had zich bijna twee jaar voor de Japanners schuil kunnen houden — een opmerkelijke prestatie, gezien de alomtegenwoordige Japanse inlichtingendienst en het wijdverspreide verraad onder de bevolking.

Doordat de Verzetsgroep Corsica in cellen was opgebouwd en de afzonderlijke onderdelen onafhankelijk van elkaar opereerden, konden de Japanners geen volledig beeld krijgen van de informatie die naar Australië was gezonden, noch de volledige omvang van het netwerk in kaart brengen. Deze cellenstructuur was een bewuste en doeltreffende veiligheidsmaatregel: zelfs gearresteerde leden konden slechts beperkte informatie prijsgeven over de rest van de organisatie.

Op 17 mei 1944 werd een dagbombardement uitgevoerd en 's avonds volgde een nachtbombardement. Daarna brak de weerstand van de Corsicagroep definitief. De leiders waren gearresteerd en vrijwel alle leden. Opnieuw gingen de martelpraktijken door. Toen de Japanners ervan overtuigd waren dat de verzetsgroep gedecimeerd was en niet meer in staat zou zijn te opereren, hadden de gevangenen in hun ogen geen waarde meer. Zij werden allen voor de krijgsraad gebracht en ter dood veroordeeld. Eind november en begin december 1944 werden zij terechtgesteld — veelal onthoofd door de Kempeitai in de djatibossen van Bodjonegoro, waar meer dan honderd verzetsstrijders in massagraven werden begraven. Hun moed en opoffering zijn na de oorlog lange tijd onvoldoende erkend geweest.

10. De web site van de Oorlogsgravenstichting

De Oorlogsgravenstichting heeft op haar website namen geregistreerd van personen die onder meer tijdens de Japanse bezetting van Nederlands-Indië (1942-1945) door verschillende oorzaken zijn overleden.

Het plaatsen van een bijdrage op de website van de Oorlogsgravenstichting (OGS) voor verzetsstrijders die nooit officieel zijn erkend, is een waardevolle vorm van eerherstel en geschiedschrijving. Automatisch wordt door plaatsing van een bijdrage op de web site de verzamelde gegevens officieel vastgelegd.

Veel verzetsstrijders in Nederlands-Indië (zoals de leden van de groep Corsica olv Nanne Halie kregen tijdens of vlak na de oorlog nooit de officiële status of onderscheidingen die zij verdienden. Dit kwam vaak door chaos in de administratie, het verlies van bewijsmateriaal of politieke redenen. Door een verhaal bij hun naam te plaatsen, wordt alsnog de eer gegeven die hen toekomt. Het fungeert als een digitaal monument.

De website van de Oorlogsgravenstichting is vaak het eerste punt waar familieleden naar informatie zoeken. Mijn onderzoek naar persoonsdossiers en overlijdensaktes brengt de mens achter het slachtoffer tot leven en helpt nabestaanden hun familiegeschiedenis te begrijpen.

Door expliciet bronnen uit het Nationaal Archief , NIOD of de Burgerlijke Stand te vermelden, geef de informatie een verantwoorde basis. Het verhoogt de betrouwbaarheid van de informatie op deze website. Het maakt het voor anderen mogelijk om mijn bevindingen te verifiëren en bouwt voort op het fundament van feitelijke geschiedschrijving.

Nu de generatie die de oorlog heeft meegemaakt bijna geheel is weggefallen, verschuift de herinnering naar het digitale domein. Een gedetailleerde bijdrage (zoals het tragische verhaal van de acht leden van de familie Syaranamual) maakt de invloed van de bezetting invoelbaar voor jongere generaties. Het maakt de abstracte termen "bezetting" en "verzet" concreet en persoonlijk.

Sinds 2022 zijn diverse verhalen en afbeeldingen toegevoegd op de website van de Oorlogsgravenstichting OGS bij namen van de Verzetsstrijders van de groep Corsica; de teller staat inmiddels op 62 bijdragen. Het streven is om bij alle namen een bijdrage te plaatsen, uiteraard met vermelding van de gebruikte bronnen.

Een voorbeeld

Ingram

Albert Stephen Marinus

Link naar Oorlogsgravenstichting web site, klik op de naam Ingram

Albert Stephen Marinus Ingram, Nederlander, was van beroep journalist bij het Soerabaijisch Handelsblad en vrijwilliger bij de Stadswacht. Hij was betrokken bij de illegaliteit en één van de kopstukken van de Verzetsgroep Corsica in Soerabaja, ook wel aangeduid als “Ondergrondse Vereniging Corsica”.

Verschillende bronnen bevestigen dat deze Verzetsgroep radiografisch contact had met de Nederlandse inlichtingendienst in Australië en Intelligence verrichtte ter voorbereiding van tenminste 4 geallieerde bombardementsvluchten naar Soerabaja.

De Verzetsgroep Corsica stak in de nacht van 21 Juli 1943 op verschillende plaatsen in Soerabaja Vuurpijlen gelijk lichtkogels af om militaire doelen in de haven te markeren zodat Amerikaanse bommenwerpers uit Australië gericht hun dodelijke lading konden afwerpen, vandaar de naam Vuurpijl-affaire.

Geallieerde bommenwerpers voerden in de nacht van 9 op 10 november 1943 weer een bombardement uit op strategische doelen in Soerabaja. Het verzetswerk werd bekroond door de succesvolle bijdrage aan de operatie die in militaire kringen bekend staat onder de codenaam “Transom”. Op 17 mei 1944 zetten bijna 100 (honderd) vliegtuigen van het Britse vliegkampschip HMS Illustrious en Amerikaanse vliegkampschip USS Saratoga een gecombineerde aanval in op strategische doelen in Soerabaja: de olie-installaties in Wonokromo, machinefabriek Braat in Ngagel en de Marine installaties in de haven van Tandjoeng Perak. Tenminste één getuige meldde dat het Verzet met spiegeltjes lichtsignalen gaf om de geallieerde vliegtuigen te leiden naar hun doelen. De opvolgende nacht werden de doelen nogmaals bestookt door Amerikaanse zware bommenwerpers.

Verdachten van de Vuurpijlaffaire werden gearresteerd, naar de Werfstraatgevangenis afgevoerd en daar maandenlang verhoord en gemarteld. **Albert Stephen Marinus Ingram** werd op 28 november 1944 gevonnist door een militaire Gerechtshof en met andere kopstukken van de Verzetsgroep Corsica zoals **Johannes Dias** en **Petrus Nanlohy** samen met de toenmalige leider van het Soerabajaans ondergronds verzet **Nanne Halie** weggevoerd en waarschijnlijk allen op 1 december 1944 door de beruchte Militaire Politie Ken-Pei-Tai geëxecuteerd in de Djatibossen van Bodjonegoro. Alle vier liggen begraven in hetzelfde massagraf met opschrift “Verzamelgraf Bodjonegoro”.

J.W.F Meeng Hoofd van het Bijkantoor Soerabaja van de Opsporingsdienst Overledenen O.D.O., onderdeel van het Departement van Justitie, publiceerde eind 1949 in verschillende kranten in Nederlands-Indië een namenlijst van illegale strijders van Soerabaja betrokken bij de z.g.n. Vuurpijl-affaire. **Albert Stephen Marinus Ingram** werd in de krant expliciet vermeld als “...kopstuk van de ondergrondse vereniging Corsica”. In zijn persoonsdossier in het Nationaal Archief staat aangegeven: “behorende tot de Vuurpijl-affaire”.

Deze illegale acties werden in Nederlands-Indië bekend als de "Vuurpijl-affaire". Desondanks raakte dit verhaal in Nederland in vergetelheid en wordt tot op heden nooit erkend als Verzetsdaad uitgevoerd door de “Ondergrondse Vereniging Corsica” in samenwerking met de Geallieerden tegen de Japanse bezetters.

Zijn weduwe **Wilhelmina Elisabeth Ingram-Bisschoff**, sinds 07/08/1940 met hem getrouwd en haar kinderen hebben voor Albert Stephen Marinus Ingram nooit erkenning als Verzetsstrijder gekregen

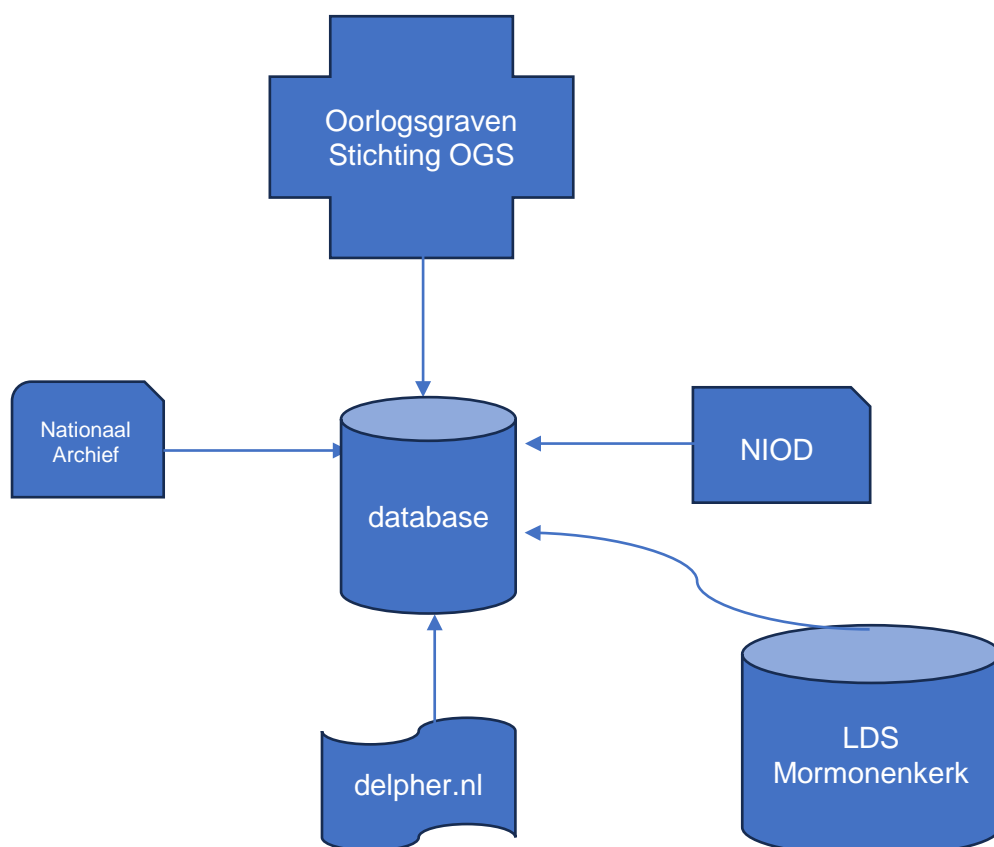
Bronnen:

- Peter van den Broek research paper “Vuurpijl-affaire”
- Museum Sophiahof Den Haag 16/10/2022: talkshow “Vergeten Verzet Vuurpijl-affaire”
- NIOD L.de Jong Koninkrijk deel 11b p.451
- Nederland-Indie onder Japanse bezetting o.l.v. Prof. Dr. I.J. Brugman (1960) p.330/430/441

- NIOD I.C. 00386/2938, I.C. 054604/5253
- Nationaal Archief NA 2.10.62 Hollandia rapport: “Anti -Japanese Activities in Java”
- National Archives London UK Operation Transom
- Nieuwe Courant 20-11-1948 “O.D.O. een Sociaal Belang Detective werk in een vaag verleden
- Indische Courant voor Nederland 01-12-1948 “O.D.O. onthult drama’s van een vaag verleden”
- De Vrije Pers 22-09-1949: “De slachtoffers van de Vuurpijl-affaire”
- Nieuwe Courant 22-09-1949 : “Schrijnende herinnering De Japanse bezetting kostte een vader acht zoons”
- Nieuwe Courant 28-09-1945: “Rumoer om de O.D.O.”
- De Vrije Pers ochtendbulletin 03-12-1949: “Oorlogsslachtoffers”
- Nationaal Archief, persoonsdossier bij Oorlogsgravenstichting n° 68571A – A.S.M. Ingram
- Overlijdensakte Burgerlijke Stand te Batavia/Jakarta jaar aangifte 1948 aktenummer 2120

11. De centrale database

In de centrale database, zie bijlage zijn de gegevens verwerkt die tot nu toe uit verschillende bronnen zijn verzameld:

Oorlogsgravenstichting (OGS)

Door op de naam van een persoon te klikken, wordt de link naar de website van de Oorlogsgravenstichting geactiveerd. Bij een aanzienlijk aantal namen is mijn persoonlijke bijdrage over de betreffende persoon zichtbaar, inclusief volledige bronvermelding.

Nationaal Archief

Op de website van de Oorlogsgravenstichting kan men klikken op de optie “**Nationaal Archief: bekijk persoonsdossier**”, waarna de directe link naar het betreffende dossier in het Nationaal Archief wordt geopend.

In het Nationaal Archief is uitgebreid onderzoek gedaan naar bronnen over het verzet in Nederlands-Indië. De inventarisbeschrijvingen kunnen als PDF-bestand op een computer worden gedownload. Met behulp van trefwoorden kan in deze documenten gericht worden

gezocht naar de juiste stukken. Deze kunnen vervolgens tijdens een fysiek bezoek worden opgevraagd en gescand. Met digitale tools kunnen deze gescande documenten daarna op eenvoudige wijze worden geanalyseerd.

NIOD

Via de website van het NIOD kan onderzoek worden gedaan naar relevante documenten. Waar voorheen gezocht kon worden op inventarisnummer, heeft het NIOD enkele jaren geleden de nummering gewijzigd. Hoewel het zoeken hierdoor soms uitdagend is, zijn de bibliotheekmedewerkers zeer hulpvaardig bij het terugvinden van de juiste informatie.

- [Directe link naar de inventaris](#)

Church of Jesus Christ of Latter-Day-Saints LDS of Mormonenkerk

De Mormonenkerk heeft op microfilm onder andere de overlijdensaktes uit Nederlands-Indië (Indonesië) vastgelegd. Een beperking is dat deze aktes niet gedownload kunnen worden; het is echter wel toegestaan om foto's van het beeldscherm te maken voor onderzoeksdoeleinden.

Op de web site Familysearch.org zijn enkele gegevens van de overlijdensaktes vastgelegd. Namen zijn soms niet goed geïndexeerd waardoor het opzoeken van overlijdensaktes wordt bemoeilijkt.

Bronnen

- Nationaal Archief Den Haag 2.10.62 Inventaris van de Marine en leger Inlichtingendienst, NEFIS en de Centrale Militaire inlichtingendienst in Ned.Indie
- NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies, Amsterdam — Indische Collectie 400; Vuurpijlaffaire en Japanse bezetting Nederlands-Indië.
- Oorlogsgravenstichting, Den Haag — www.oorlogsgravenstichting.nl. bijdragen bij namen van Verzetsstrijders -zie bronvermelding
- Registers Burgerlijke Stand Batavia/Jakarta — overlijdensakten 1945–1950; raadpleegbaar via de kerk van Latter-Day-Saints (de Mormonen kerk).
- L. de Jong, Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog, deel 11b (Nederlands-Indië) — Staatsuitgeverij, Den Haag.
- B. Immerzeel, “De bewogen geschiedenis van Braat N.V.”, Javapost.nl (2010).
- Rode Kruis Archief, Den Haag — vermissingsregistraties Nederlands-Indië.
- Delpher.nl — historische kranten en tijdschriften.

Lijst van Verzetsstrijders betrokken bij de Vuurpijlaffaire, ter dood veroordeeld en geëxecuteerd

Link: Klik op de naam en op de web site van de oorlogsgravenstichting wordt de naam zichtbaar, bij een aantal staat mijn bijdrage op deze site.

Bij een groot aantal is ook de Overlijdensakte weergegeven, geregistreerd bij de Burgelijke Stand te Batavia/Jakarta. Deze overlijdensaktes zijn overgenomen uit de database van de Church of the Latter-Day Saints LDS of Mormonenkerk , www.familysearch.org.

naam	voornaam	overlijdensdatum	Overlijdensregister Burgelijke Stand	bijdrage/afbeelding Oorlogsgravenstichting
Anthוניus	x	giu-44		
<u>Ballo</u>	Paulus Stephanus	27/07/44		
<u>Bernardus</u>	A.O.	26/06/44		bijdrage OGS +afbeelding
Boham	Johan Julian	01/12/44	1950/0194	afbeelding OGS (de slachtoffers)
<u>Croes</u>	Adriaan Henry	26/06/44	1948/0291	bijdrage OGS
<u>Dias</u>	Johannes	29/11/44		bijdrage OGS
<u>Djami</u>		26/06/44		
<u>Djara</u>		26/06/44		bijdrage OGS
<u>Fretes, de</u>	Amos Benjamin Jan	27/07/44	1946/7694	
Galag	Alfred	26/06/44		
Haas, de	Frans Willem	27/07/44		bijdrage OGS
<u>Halie</u>	Nanne	01/12/44		afbeelding OGS
Hehanussa	Toontje	27/07/44		
<u>Heusden, van</u>	Leonard Jan Christiaan Jopie	27/07/44	1949/1674	
Hukom	Christiaan Frederik Adriaan	01/12/44	1950/0226	afbeelding OGS
<u>Ingram</u>	Albert Stephen Marinus	01/12/44	1948/2120	afbeelding OGS
Joseph	Daniel	27/07/44	1949/0407	bijdrage OGS
Kaitjily	Joris	27/07/44	1949/0408	NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
Kalati	H.D.	onbekend		NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Karels</u>	Frits Jacobus	dic-44	1950/0195	bijdrage OGS
<u>Kayhatu</u>	Johannes Albert Frits	27/07/44	1950/0212	
<u>Kitoe</u>	Jacob	28/11/44		
<u>Koesno</u>		28/11/44		bijdrage OGS + afbeelding
<u>Latuheru</u>	Johannes	26/06/44	1946/7689	
<u>Latumahina</u>	Abraham Antonius	dic-44	1950/0245	
Latumairissa	Daniel	?		
<u>Latuni</u>	Nicodemus	26/06/44	1946/7774	bijdrage OGS
<u>Latupeirissa</u>	Matheus Izaak	dic-44	1950/0203	
<u>Lawalatta</u>	Hendrik	26/06/44		bijdrage OGS
<u>Lerrick</u>	Christiaan Frits Daniël	27/07/44		

<u>Lerrick</u>	Willem (Wim)	27/07/44		
<u>Limahelu</u>	Jacobus	dic-44	1950/0205	bijdrage OGS
<u>Loppies</u>	Dominggoes	26/06/44	1946/8740	
<u>Loppies</u>	Gustaaf	giu-44		
<u>Makatita</u>	Maximiliaan George (broer)	26/06/44	1947/2479	
<u>Makatita</u>	Rudolf Alexander (broer)	26/06/44	1947/2478	
<u>Makatita</u>	Willem Andries Lodewijk (broer)	26/06/44	1947/2463	
<u>Manoppo</u>	F.	26/06/44		
<u>Manuhuttu</u>	Augustinus	giu-44		bijdrage OGS
<u>Manuhutu</u>	Frans	27/07/44	1949/0409	
<u>Manuputty</u>	Eliza, broer van Lederik Manuputty	giu-44		bijdrage OGS
<u>Manuputty</u>	Karel	giu-44		bijdrage OGS + afbeelding
<u>Manuputty</u>	Lederik (Dedrik), broer van Eliza manuputty	27/07/44	1949/1721	bijdrage OGS
<u>Marlissa</u>	Daniel	giu-44		
<u>Massing</u>	Eddy Johan (zoon van Willem Jacobus Massing)	27/07/44	1949/0784	
<u>Massing</u>	Willem Jacobus (vader van Eddy Johan)	27/07/44	1949/0785	
<u>Mendisa (HB: Nendissa)</u>	Ethmond Mathius Hermanus (broer)	26/06/44	1947/0553	
<u>Mendisa (HB: Nendissa)</u>	Johannes (broer)	26/06/44	1947/0554	
<u>Moesa La (Musa/Mussa?)</u>	NA: la Moesa: waarschijnlijk schuilnaam, 42 jaar	26/06/44		bijdrage OGS
<u>Molle</u>	Henry of Henny (zoon van Johannes Molle)	giu-44	1949/0410	
<u>Molle</u>	Johannes (vader van Henry)	26/06/44	1947/1795	
<u>Musila</u>	Frans Willem Samuel (zoon van Samuel Johannes)	26/06/44	1946/8441	
<u>Musila</u>	Samuel Johannes (vader van Frans Willem Samuel)	26/06/44	1946/8442	
<u>Nanlohy</u>	Petrus	01/12/44	1948/0331	afbeelding OGS
<u>Nieuwenhuysen</u>	onbekend	giu-44		
<u>Nolle</u>	Adam	giu-44		
<u>Oey Tjan Oey</u>	Willy	28/11/44		afbeelding OGS
<u>Oudenaarde</u>	Abraham	27/07/44	1949/1675	
<u>Parinussa</u>	Martinus Jonas, neef van Selfinus	26/06/44	1947/0557	
<u>Parinussa</u>	Selfinus oom van Martinus Jonas	26/06/44	1947/0558	
<u>Patilatu</u>	J.			afbeelding OGS
<u>Pattinasarany</u>	Louis	26/06/44	1947/0881	
<u>Pattinasarany</u>	Pieter	28/11/44	1947/0669	
<u>Pattiwael</u>	Johan	dic-44	1950/0210	bijdrage OGS
<u>Patty</u>	Jacob (HB Patty Jacob)	giu-44		bijdrage OGS
<u>Pattyradjawane</u>	Alex (HB: Pattyradjawane)	giu-44		
<u>Pentury</u>	Joenoës	26/06/44	1946/7687	
<u>Pietersz</u>	Jantje Frederik	27/07/44	1949/1676	bijdrage OGS

<u>Polhaupessy</u>	Pieter Willem	28/11/44	1949/0380	
<u>Pulumahuny</u>	Jacobus Hermanus	1944	1951/0053	
<u>Roose</u>	Napoleon	26/06/44		
<u>Sadimoen</u>				NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Sahertian</u>	Benedictus (broer van Leonardus)	28/11/44		bijdrage OGS
Sahertian	Leonardus (broer van Benedictus)	26/06/44	1947/2354	bijdrage OGS
<u>Sahertian</u>	Willem	giu-44		
<u>Sahertian</u>	Zadrach	26/06/44		
Sahetapy	Jan Hendrik	28/11/44	1946/7690	afbeelding OGS
Salindeho	Hein Ernst	dic-44	1950/0213	afbeelding OGS
<u>Salmon</u>	Hermanus	28/11/44	1947/0565	bijdrage OGS
Samallo	Johannis Zacarias	26/06/44	1947/1449	
Sambow	Jan Hendrik (broer van Johannis Zacaria)	dic-44	1950/0214	afbeelding OGS
Sambow	Lodewijk Petrus (broer van Jan Hendrik)	dic-44		afbeelding OGS
Sangian	Jan	28/11/44	1946/8447	afbeelding OGS
Sapulete	Adrianus	27/07/44	1948/3862	
Sehuwat	OGS onbekend			NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Siahaya</u>	P.D. (Petrus)	28/11/44		afbeelding OGS NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
Siegers	Jacob	26/06/44		
<u>Sigar</u>	Rudolph George	dic-44	1950/0614	bijdrage OGS
<u>Silooy</u>				Soehoka Silooy Verzet Soerabaja Vuurpijl getuige J.S. Tentua NIOD IC 400_00970_00027. 1
<u>Sondak</u>	Johannes Laurens	dic-44		afbeelding OGS
<u>Souhoka</u>	Jan Petrus	giu-44	1946/8448	bijdrage OGS
<u>Souisa</u>	Anton	28/11/44	1946/7691	bijdrage OGS afbeelding OGS
<u>Syahailatuwa</u>	Laurents Lodewijk	27/07/44	1947/2270	bijdrage OGS
<u>Syaranamual</u>	Abraham (Bram) broer van Elisa, Augustinus Piet Hein en Arie, neven van de anderen	26/06/44	1946/8369	bijdrage OGS
<u>Syaranamual</u>	Arie Wimpie Nicolaas (Arie), broer van Elis, Augustinus Piet Hein en Bram	26/06/44	1946/8368	bijdrage OGS
<u>Syaranamual</u>	Augustinus Piet Hein broer van Bram, Elisa en Arie	26/06/44	1946/8370	bijdrage OGS
<u>Syaranamual</u>	Elisa: broer van Bram, Augustinus Piet Hein en Arie	26/06/44	1946/7894	bijdrage OGS
<u>Syaranamual</u>	Hendrik (Henk) broer van Jopie	26/06/44		bijdrage OGS
<u>Syaranamual</u>	Robert, neef	26/06/44	1946/8458	bijdrage OGS
<u>Syaranamual (OGS/NA Syaranamuel)</u>	Jopie broer van Hendrik	28/06/44		bijdrage OGS

<u>Syaranamual (OGS/NA Syaranamuel)</u>	Mozes, neef	27/07/44		bijdrage OGS
<u>Tanamal</u>	David Willem Daniël	26/06/44	1946/7895	bijdrage OGS + afbeelding
<u>Tapilatu</u>	Johan	01/12/44	1949/0054	NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Tels</u>	J.P.	giu-44		afbeelding OGS
<u>Therik</u>	A.	giu-44	zoeken in Bari bij LDS	afbeelding OGS
<u>Therik</u>	Eduard	dic-44	zoeken in Bari bij LDS	afbeelding OGS
<u>Tilahelu</u>	Gerrit	giugno-44		
<u>Titaley</u>	Anton Pieter	dic-44		afbeelding OGS
<u>Titaley</u>	I.	giu-44		bijdrage OGS + afbeelding
<u>Titaley</u>	Immanuel	dicembre-44	1950/0222	
<u>Tuhumury</u>	Mozes zoon van Theodorus Tuhumury	26/06/44	1946/7692	
<u>Tuhumury</u>	Theodorus, vader van Mozes	26/06/44	1946/7693	
<u>Turpijn</u>	Adolf Henri Franciscus	28/11/44	1947/0448	afbeelding OGS NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Tuwanakotta</u>	Frits Hendrik Willem	28/11/44	1947/0567	bijdrage OGS
<u>Tuwanakotta</u>	Jacob, hoogstwaarschijnlijk broer van Johan Abraham verklaring J. Muskita	26/06/44		bijdrage OGS
<u>Tuwanakotta</u>	Johan Abraham, waarschijnlijk broer van Jacob, verklaring J. Muskita	giu-44		bijdrage OGS
<u>Vijzel</u>	Eddy	giu-44		afbeelding OGS - NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Visser</u>	x	28/11/44		
<u>Waas</u>	Jantje Nico	27/07/44	1949/0412	bijdrage OGS
<u>Waas</u>	Pieter Anton	27/07/44	1949/0413	bijdrage OGS
<u>Wattimena</u>	Jacob	27/07/44	1949/0411	bijdrage OGS
<u>Wattimena</u>	Piet	28/11/44		bijdrage + afbeelding OGS NA2.10.62. verklaring A.C. Lambert
<u>Wattimena</u>	Saul	13/08/45		